

Arrest

nr. 334 777 van 22 oktober 2025
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: Ten kantore van advocaat M. VAN DEN BROECK
Haachtsesteenweg 55
1210 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Minister van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Duitse nationaliteit te zijn, op 21 oktober 2025 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde voor burgers van de Unie en hun familieleden van 17 oktober 2025.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de voormelde wet van 15 december 1980.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 oktober 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 oktober 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. VAN DEN BROECK die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“BEVEL OM HET GRONDGBIED TE VERLATEN MET BESLISSING TOT TERUGLEIDING NAAR DE GRENS EN BESLISSING TOT VRIJHEIDSBEROVING TE DIEN EINDE VOOR BURGERS VAN DE UNIE EN HUN FAMILIELEDEN

Betrokkene werd gehoord door de PZ Brussel Hoofdstad en gesloten centrum te Holsbeek op 14.10.2025 en 17.10.2025 en in deze beslissing werd rekening gehouden met haar verklaringen.

Bevel om het grondgebied te verlaten

In uitvoering van de beslissing van F. V. (...), attaché, gemachtigde voor de Minister van Asiel en Migratie, wordt gegeven aan de genaamde C. (...), K. (...) L. (...), geboren te (...) op (...) 1994, van Duitse (Bondsrep.) nationaliteit,

het bevel om het grondgebied van België te verlaten.

REDENEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van de artikel 7, alinea 1 en de artikel 44ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

Artikel 44ter:

Betrokkene brengt geen bewijs aan dat zij minder dan drie maanden in het Rijk verblijft.

De administratie is van mening dat het gedrag van de betrokkene een werkelijk, actueel en voldoende ernstig gevaar vormt om een fundamenteel belang van de samenleving te bedreigen. Krachtens artikel 44ter en gelet op de dreiging van een nieuwe schending van de openbare orde, wordt geen enkele termijn toegekend om het grondgebied te verlaten.

Artikel 7, alinea 1:

3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene wordt door F. V. (...), attaché, gemachtigde voor de Minister van Asiel en Migratie, als een actueel gevaar voor de openbare orde beschouwd.

Volgens het TARAP/RAAVIS-verslag opgesteld door PZ Brussel Hoofdstad Elsene op 14.10.2025 werd de betrokkene op heterdaad betrapt op feiten van verstoring van de openbare orde, verdachte handelingen, brandstichting en gezichtsbedekking in openbare ruimte. Betrokkene nam deel aan de nationale actiedag te Brussel. Deze nationale betoging werd ontsierd door vandalisme en geweld van externe groeperingen. Betrokkene weigerde mee te werken met de politie. Zij weigerde haar identiteit te geven en bedekte haar gezicht. Het recht om vreedzaam te betogen is een fundamenteel recht in een democratische samenleving. Betrokkene heeft door haar acties van een fundamenteel recht in onze democratische samenleving, waarvan zij niet eens de nationaliteit draagt, misbruik gemaakt om haar eigen lusten te botvieren en van een vreedzame betoging een gewelddadige manifestatie te maken. Voor dit soort gewelddadig gedrag is geen plaats in onze maatschappij. De gepleegde feiten tonen aan dat betrokkene er op uit is om onze samenleving te ontwrichten en te destabiliseren.

De administratie is van mening dat het gedrag van de betrokkene, die op heterdaad betrapt werd op verstoring openbare orde, verdachte handelingen, brandstichting en gezichtsbedekking in een openbare ruimte, een werkelijk, actueel en voldoende ernstig gevaar vormt om een fundamenteel belang van de samenleving te bedreigen. Deze houding is in strijd met de zeden en gewoonten van onze bevolking.

Gelet op zijn strafrechtelijk verleden primeert het algemeen belang van de samenleving om hem te verwijderen. Elke Staat bepaalt vrij welke vreemdelingen tot het grondgebied worden toegelaten, er op mogen verblijven of ervan verwijderd worden (cf. E. VAN BOGAERT, Volkerenrecht, Antwerpen, Kluwer, 1982, 2012, 77). Ook het EHRM herinnert er in vaste rechtspraak aan dat de Verdragstaten volgens een principe van internationaal recht aan staten het recht toekomt toe te zien op de toegang, het verblijf en verwijdering van vreemdelingen (cf. EHRM 6 december 2012, D.N.W./Zweden, § 34; EHRM 18 oktober 2006, Üner/Nederland, § 54).

Betrokkene verklaart hier als Erasmus-studente te zijn en zou op 09.09.2025 toegekomen zijn. Volgens het 'Learning Agreement Student Mobility for Studies' beoogt zij een verblijf tot en met 31.01.2026, dus meer dan drie maanden. Ze verklaart dat ze terug kan naar Duitsland maar zou hier haar Erasmus semester willen afronden. Zij werkt als freelance webdeveloper vanuit België. Zij verklaart geen familie, kinderen of partner in België te hebben.

In het kader van een bevel om het grondgebied te verlaten genomen in toepassing van artikel 44ter § 1, lid 2, van de wet van 15 december 1980, betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, moet er rekening gehouden worden met de duur van het verblijf van de burger van de Unie of zijn familielid op het grondgebied van het Rijk, zijn leeftijd, gezondheidstoestand,

gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong.

Het wordt niet betwist dat een verwijdering een inmenging vormt in het privéleven van betrokkene.

Betrokkene heeft geen gezin gesticht op het grondgebied. Er worden geen elementen aangebracht waaruit zou blijken dat zij zich zou kunnen beroepen op een familieleven in het Rijk in de zin van het artikel 8 EVRM.

Betrokkene is meerderjarig en zij wordt in staat geacht om zichzelf te kunnen onderhouden in haar land van herkomst of elders.

Betrokkene heeft geen elementen aangebracht met betrekking tot haar gezondheidstoestand die een verwijdering onmogelijk zouden maken.

Artikel 3 van het EVRM waarborgt niet het recht om op het grondgebied van een Staat te blijven louter om de reden dat die Staat betere medische verzorging kan verstrekken dan het land van herkomst en dat zelfs de omstandigheid dat de uitwijzing de gezondheidstoestand of de levensverwachting van een vreemdeling beïnvloedt, niet volstaat om een schending van deze verdragsbepaling op te leveren. Enkel in zeer uitzonderlijke gevallen wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn, hetgeen in voorliggende zaak niet blijkt, kan een schending van artikel 3 van het Europees Verdrag aan de orde zijn.

Het feit dat betrokkene als freelance webdeveloper werkt vanuit België maar niet aantoont dat zij hier bijdragen betaalt of voor Belgische bedrijven werkt, noch de duur is van die aard om thans te spreken van een economische binding met het gastland. De gepleegde feiten tonen aan dat betrokkene erop uit is om onze samenleving te ontwrichten en te destabiliseren.

De bedreiging voor de openbare orde die uit haar gedrag voortvloeit is zodanig dat de persoonlijke belangen van betrokkene geen voorrang mogen hebben op het vrijwaren van de openbare orde.

Met inachtneming van alle door de betrokkene aangevoerde omstandigheden wordt op grond van bovenstaande geconcludeerd dat er ernstige redenen van openbare orde zijn waardoor de verwijderingsmaatregel een noodzakelijke maatregel vormt voor de bescherming van de orde en ter preventie van strafbare feiten daar haar gedrag een werkelijke, actuele en ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving.

Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt. Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Minister in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 44ter, § 1.

Terugleiding naar de grens

REDENEN VAN DE BESLISSING:

Met toepassing van artikel 44quinquies, § 1, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, om de volgende reden:

Volgens het TARAP/RAAVIS-verslag opgesteld door PZ Brussel Hoofdstad Elsene op 14.10.2025 werd de betrokkene op heterdaad betrapt op feiten van verstoring van de openbare orde, verdachte handelingen, brandstichting en gezichtsbedekking in openbare ruimte. Betrokkene nam deel aan de nationale actiedag te Brussel. Deze nationale betoging werd ontsierd door vandalisme en geweld van externe groeperingen. Betrokkene weigerde mee te werken met de politie. Zij weigerde haar identiteit te geven en bedekte haar gezicht. Het recht om vreedzaam te betogen is een fundamenteel recht in een democratische samenleving. Betrokkene heeft door haar acties van een fundamenteel recht in onze democratische samenleving, waarvan zij niet eens de nationaliteit draagt, misbruik gemaakt om haar eigen lusten te botvieren en van een vreedzame betoging een gewelddadige manifestatie te maken. Voor dit soort gewelddadig gedrag is geen plaats in onze maatschappij. De gepleegde feiten tonen aan dat betrokkene erop uit is om onze samenleving te ontwrichten en te destabiliseren.

Betrokkene verklaart dat zij hier haar semester wilt uitdoen. Uit haar verklaring blijkt niet dat zij vrijwillig zal willen terugkeren naar Duitsland.

Bijgevolg is een gedwongen terugkeer noodzakelijk.

Betrokkene verklaart hier als Erasmus-studente te zijn en zou op 09.09.2025 toegekomen zijn. Ze verklaart dat ze terug kan naar Duitsland maar zou hier haar Erasmus semester willen afronden. Zij werkt als freelance webdeveloper vanuit België. Zij verklaart geen familie, kinderen of partner in België te hebben.

In het kader van een bevel om het grondgebied te verlaten genomen in toepassing van artikel 44ter § 1, lid 2, van de wet van 15 december 1980, betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, moet er rekening gehouden worden met de duur van het verblijf van de burger van de Unie of zijn familielid op het grondgebied van het Rijk, zijn leeftijd, gezondheidstoestand, gezins- en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong.

Het wordt niet betwist dat een verwijdering een inmenging vormt in het privéleven van betrokkene.

Betrokkene heeft geen gezin gesticht op het grondgebied. Er worden geen elementen aangebracht waaruit zou blijken dat zij zich zou kunnen beroepen op een familieleven in het Rijk in de zin van het artikel 8 EVRM.

Betrokkene is meerderjarig en zij wordt in staat geacht om zichzelf te kunnen onderhouden in haar land van herkomst of elders. Betrokkene heeft geen elementen aangebracht met betrekking tot haar gezondheidstoestand die een verwijdering onmogelijk zouden maken.

Artikel 3 van het EVRM waarborgt niet het recht om op het grondgebied van een Staat te blijven louter om de reden dat die Staat betere medische verzorging kan verstrekken dan het land van herkomst en dat zelfs de omstandigheid dat de uitwijzing de gezondheidstoestand of de levensverwachting van een vreemdeling beïnvloedt, niet volstaat om een schending van deze verdragsbepaling op te leveren. Enkel in zeer uitzonderlijke gevallen wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn, hetgeen in voorliggende zaak niet blijkt, kan een schending van artikel 3 van het Europees Verdrag aan de orde zijn.

Het feit dat betrokkene als freelance webdeveloper werkt vanuit België maar niet aantoont dat zij hier bijdragen betaalt of voor Belgische bedrijven werkt, noch de duur is van die aard om thans te spreken van een economische binding met het gastland. De gepleegde feiten tonen aan dat betrokkene erop uit is om onze samenleving te ontwrichten en te destabiliseren.

De bedreiging voor de openbare orde die uit haar gedrag voortvloeit is zodanig dat de persoonlijke belangen van betrokkene geen voorrang mogen hebben op het vrijwaren van de openbare orde. Met inachtneming van alle door de betrokkene aangevoerde omstandigheden wordt op grond van bovenstaande geconcludeerd dat er ernstige redenen van openbare orde zijn waardoor de verwijderingsmaatregel een noodzakelijke maatregel vormt voor de bescherming van de orde en ter preventie van strafbare feiten daar haar gedrag een werkelijke, actuele en ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving.

Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt. Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 44ter, § 1.

Vasthouding

[...]"

Uit de debatten is gebleken dat de beslissing tot vrijheidsberoving niet het voorwerp uitmaakt van de vordering.

2. De drie cumulatieve voorwaarden van de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

2.1. Overeenkomstig artikel 39/82, § 2, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Naar luid van de vierde paragraaf van artikel 39/82 van dezelfde wet kan de vreemdeling die het voorwerp is van een verwijderingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is, in het bijzonder indien hij is vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of ter beschikking is gesteld van de regering, de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze maatregel vorderen bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

2.2. Betreffende de uiterst dringende noodzakelijkheid

Verzoekster bevindt zich in een welbepaalde plaats, zoals bedoeld in artikel 74/8 van de Vreemdelingenwet. *In casu* is de uiterst dringende noodzakelijkheid, die overigens niet wordt betwist door verweerder, aangetoond conform artikel 39/82, §4, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

2.3. Betreffende de voorwaarde van het ernstig middel

2.3.1. Verzoekster voert in het tweede onderdeel van haar enig middel de schending aan van de materiële motiveringsplicht. Zij zet in dat verband het volgende uiteen:

“De bestreden beslissing bevat heel wat feitelijke onjuistheden

Zo staat er bovenaan de tweede pagina: "Gelet op zijn strafrechtelijk verleden primeert het algemeen belang van de samenleving om hem te verwijderen;"

Verzoekster is een vrouw en is nog nooit in contact gekomen met justitie. Deze administratieve aanhouding, waarbij zij nergens van verdacht wordt, is haar eerste aanhouding.

De bestreden beslissing stelt dat zij op heterdaad betrapt zou zijn op 'feiten van verstoring van openbare orde, verdachte handelingen, brandstichting en gezichtsbedekking in de openbare ruimte'.

Dit is allemaal onjuist.

Verder heeft men het over de betoging, waaraan verzoekster niet deelnam. Zij was immers opgesloten bij de politie.

De bestreden beslissing is onjuist gemotiveerd.

Verzoekster betwist dat zij de openbare orde heeft geschonden en dat er dreiging zou zijn van nieuwe schendingen van openbare orde.

Er is geen enkel element in het dossier dat hier op wijst.

Verzoekster is noch verdacht, noch veroordeeld voor enig feit.

In de bestreden beslissing heeft men het over een manifestatie, waar verzoekster niet eens aanwezig was. Zij was immers in detentie bij de politie.

De motivering van de bestreden beslissing is onjuist, minstens onafdoende.

Er is geen enkele sprake van een "werkelijk, actueel en voldoende ernstig gevaar dat een fundamenteel belang van de samenleving bedreigt."

In casu wordt verzoekster gestraft omdat zij initieel haar identiteit niet kenbaar wilde maken. Dit mag men laakbaar vinden, maar het bedreigt geen enkel fundamenteel belang van onze samenleving, laat staan dat het een ernstig feit is. Bovendien heeft verzoekster uiteindelijk wel haar identiteit kenbaar gemaakt.

De behandeling die zij krijgt is onwettig en buiten elke proportie.

Verzoekster werd niet betrapt op heterdaad op verstoring van de openbare orde. Zij was rustig met vrienden aan het eten.

Verzoekster heeft geen verdachte handelingen gesteld. Verzoekster heeft geen brand gesticht.

Er is geen strafonderzoek tegen verzoekster geopend. Verzoekster werd niet verhoord. Verzoekster werd niet in verdenking gesteld.

Zulke motivering laat toe dat iedereen die eruit ziet alsof ze niet akkoord is met het beleid, wordt gearresteerd, in een gesloten centrum gestoken en teruggestuurd.

Dit zou uiteraard het toerisme naar België niet bepaald ten goede komen, en onze democratie en rechtstaat al helemaal niet.

Verzoekster kan op geen enkele manier haar onschuld bewijzen. Hierdoor schendt deze manier van handelen vanwege de DVZ ook haar recht op een eerlijk proces en haar recht op verdediging en haar recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel.

Er moet tenslotte op gewezen worden dat er geen enkel PV van de politie in het dossier zit, dat de feiten ondersteunt. Er dient verwezen te worden naar de rechtspraak hierover van Uw Raad, die stelt met betrekking tot de motivering door verwijzing naar een ander document:

"Eerste voorwaarde: het document waarnaar in de administratieve handeling wordt verwezen, moet zelf voorzien zijn van een adequate motivering in de zin van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991. Tweede voorwaarde: de inhoud van het document waarnaar wordt verwezen, moet bekend zijn bij de ontvanger van de administratieve handeling [...]. Dit is het geval wanneer dit document als bijlage bij de handeling is gevoegd om er deel van uit te maken [...], of wanneer de inhoud van het document, al dan niet in uittreksels, wordt weergegeven of samengevat in de administratieve handeling [...]. Als het document waarnaar de handeling verwijst, onbekend is bij de ontvanger, is de motivering door middel van een verwijzing niet toegestaan [...]. Er moet een belangrijke precisering worden aangebracht. De kennis van het document waarnaar de handeling verwijst, moet ten minste gelijktijdig zijn met de kennis van de handeling zelf. Ze kan eerder zijn maar mag in principe niet later zijn. Een essentieel doel van de wet is namelijk de burger te informeren over de motieven van de handeling, zodat hij met kennis van zaken kan beoordelen of het opportuun is beroep in te stellen. Ten slotte, derde en laatste voorwaarde: het moet onbetwistbaar en ondubbelzinnig blijken dat de auteur van de administratieve handeling, bij de uitoefening van zijn beoordelingsbevoegdheid, zich het standpunt heeft eigen gemaakt dat in het document waarop hij verwijst, wordt ingenomen" (RW 331 .043 van 14 augustus 2025, waarin verwezen wordt naar: X. DELGRANGE en B. LOMBAERT, "La loi du 29 juillet 1991 relative à la motivation des actes administratifs : Questions d'actualités », in La motivation formelle des actes administratifs, Bruxelles, La Bibliothèque de Droit Administratif, Ed. La Charte, 2005, p. 44-45, no50)

2.3.2. Verweerder repliceert hierop als volgt in zijn nota met opmerkingen:

"Verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat verzoekster niet betwist op het ogenblik van haar aanhouding haar identiteit niet te hebben willen geven, geen identiteitsbewijs bij zich had – niet tegenstaande dit wettelijk verplicht is – en zij haar gezicht trachtte te verbergen.

Zij gaat er verder met haar betoog aan voorbij dat zij, tijdens de nationale betogingsdag, op heterdaad betrapt werd op feiten van verstoring van de openbare orde, verdachte handelingen, brandstichting en gezichtsbedekking in openbare ruimte. Deze vaststelling werd gedaan door een politiebeambte wiens gezag moeilijk door verzoekster in vraag gesteld kan worden en waarvoor de Raad überhaupt niet bevoegd is. Verder merkt verwerende partij op dat verzoekster d.d. 14.10.2025 gehoord werden zij de kans gekregen heeft op de haar gestelde vragen te antwoorden hetgeen zij echter geweigerd heeft.

Uit het administratief rapport, dat n.a.v. de vaststellingen door de politie werd opgesteld, blijkt duidelijk dat er een PV werd opgemaakt met nr. BR55LL1038452025.

Verzoekster kan aldus niet gevolgd worden in haar kritiek dienaangaande.

Waar zij stelt niet aan de betoging te hebben deelgenomen doch rustig aan het eten was met vrienden, beperkt zij zich tot een ongestaafd betoog.

Waar zij tracht te verwijzen naar het vermoeden van onschuld dient te worden opgemerkt dat dit vermoeden uit het strafrecht niet belet dat het Bestuur partij, bij de uitoefening van haar discretionaire beoordelingsbevoegdheid, op grond van een eigen onderzoek een standpunt inneemt met betrekking tot het gedrag van de betrokken vreemdeling in het licht van feiten die nog niet tot een strafrechtelijke veroordeling hebben geleid (RvS 28 juni 2004, nr. 133.173; RvS 14 juli 2008, nr. 185.388)."

2.3.3. De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking kunnen worden genomen. De Raad moet nagaan of de administratieve overheid is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan binnen de perken van de redelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

In de bestreden beslissing komt verweerder tot de vaststelling dat het gedrag van verzoekster "een werkelijk, actueel en voldoende ernstig gevaar vormt om een fundamenteel belang van de samenleving te bedreigen".

Deze vaststelling heeft niet alleen geleid tot de toepassing van artikel 7, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, maar heeft ook meegespeeld in de belangenafweging die heeft plaatsgevonden in het licht van artikel 8 van het EVRM. Verweerder heeft wat dat betreft uitdrukkelijk gesteld dat *“het [...] niet betwist [wordt] dat een verwijdering een inmenging vormt in het privéleven van betrokkene” enerzijds, en dat “de bedreiging voor de openbare orde die uit haar gedrag voortvloeit [...] zodanig [is] dat de persoonlijke belangen van betrokkene geen voorrang mogen hebben op het vrijwaren van de openbare orde”.*

Verzoekster betoogt dat de bestreden beslissing heel wat feitelijke onjuistheden bevat. Zij stelt dat zij niet werd betrap op een verstoring van de openbare orde, dat zij geen verdachte handelingen heeft gesteld en geen brand heeft gesticht.

Verweerder steunt zich op het TARAP-RAAVIS-verslag opgesteld door PZ Brussel Hoofdstad Elsene op 14 oktober 2025 en leidt daaruit af dat *“betrokkene op heterdaad [werd] betrap op feiten van verstoring van de openbare orde, verdachte handelingen, brandstichting en gezichtsbedekking in openbare ruimte”.* Verder wordt erop gewezen dat zij *“door haar acties van een fundamenteel recht in onze democratische samenleving, waarvan zij niet eens de nationaliteit draagt, misbruik [heeft] gemaakt om haar eigen lusten te botvieren en van een vreedzame betoging een gewelddadige manifestatie te maken”* en dat *“de gepleegde feiten [aan]tonen [...] dat betrokkene er op uit is om onze samenleving te ontwrichten en te destabiliseren”.*

In het voormelde administratief verslag van 14 oktober 2025 dat zich in het administratief dossier bevindt, wordt melding gemaakt van het in de bestreden beslissing vermelde PV en wordt vermeld: *“Trouble ordre public avant manifestation nationale”*, zonder verdere specificatie van de vaststellingen.

Verder in het administratief dossier bevindt zich een e-mail van 16 oktober 2025 waarin een uittreksel van het proces-verbaal nr. BR55LL1038452025 is opgenomen. Het bericht luidt als volgt:

“Cette dame a effectivement été arrêtée (arrestation admin pas judiciaire) dans le cadre de la manifestation du 14/10.

Contexte pv :

« Ce 14/10/2025, Nous, inspecteur (...) sommes de patrouille proactive pour l'O12710 dans le cadre de la manifestation de ce 14/10/2025 lorsque nous recevons des appels pour trouble à l'ordre public et divers incendie dans les alentours du tunnel Annie-Cordy.

Nous recevons comme directives de la part de notre commissaire (...) de contrôler tous les groupes de personnes se rassemblant et se soustrayant à nos contrôles se trouvant aux alentours des incendies et des troubles à l'ordre public.

Durant notre ratissage nous contrôlons à hauteur du monument au mort Quai au Barque à 07h55, un groupe de 5 personnes qui aux vues de leur comportements et de leurs proximités des faits se préparent à commettre une infraction en lien avec la manifestation.

Lors de notre contrôle les 5 personnes refusent de répondre à nos questions, elles essayent de couvrir leurs visages, elles refusent également de nous communiquer leurs identités.

Elles sont non porteuses de leurs pièces d'identités. »

Triptique de cette dame était négatif, donc pas de HIT.”

(Vrije vertaling:

Deze dame is inderdaad gearresteerd (administratieve arrestatie, geen gerechtelijke) in het kader van de demonstratie van 14/10.

Context pv:

"Op 14/10/2025 waren wij, inspecteur (...), bezig met een proactieve patrouille voor O12710 in het kader van de manifestatie van 14/10/2025, toen we meldingen kregen over verstoring van de openbare orde en diverse branden in de omgeving van de Annie-Cordy-tunnel.

We krijgen van onze commissaris (...) de opdracht om alle groepen mensen te controleren die zich verzamelen en zich onttrekken aan onze controles in de omgeving van de branden en de verstoring van de openbare orde.

Tijdens onze controle controleren we om 07.55 uur bij het monument voor de gesneuvelden aan de Quai au Barque een groep van 5 personen die, gezien hun gedrag en hun nabijheid tot de feiten, zich voorbereiden om een overtreding te begaan in het kader van de manifestatie.

Tijdens onze controle weigeren de vijf personen onze vragen te beantwoorden, ze proberen hun gezichten te bedekken en weigeren ons hun identiteit mee te delen.

Ze hebben geen identiteitsbewijzen bij zich.

De triptiek van deze dame was negatief, dus geen HIT.)

Op het eerste gezicht kan hieruit worden afgeleid dat verzoekster zich mogelijk verdacht heeft gedragen en inderdaad haar gezicht heeft trachten te bedekken en heeft geweigerd mee te werken met de politie door te weigeren haar identiteit te geven. Zelfs aangenomen dat hieruit een verstoring van de openbare orde kan

worden afgeleid, lijkt op grond van deze informatie alleszins niet te kunnen worden besloten dat verzoekster op heterdaad werd betrap op feiten van brandstichting en gewelddadig gedrag. Nu zij geen grond vinden in het PV, noch in enig ander stuk van het administratief dossier moet *prima facie* worden vastgesteld dat verweerder, bij de beoordeling van de vraag of het gedrag van verzoekster “*een werkelijk, actueel en voldoende ernstig gevaar vormt om een fundamenteel belang van de samenleving te bedreigen*”, niet is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens. Deze vaststelling leidt tot de conclusie dat het middel, gestoeld op een schending van de materiële motiveringsplicht, ernstig is en de motivering van de bestreden beslissing kaduuk maakt. Het kan nu eenmaal moeilijk worden ontkend dat de verwijzingen naar een op heterdaad-betrapping op brandstichting en gewelddadig gedrag mogelijk veel zwaarder doorwegen bij de beoordeling dan het weliswaar laakbare gedrag van verzoekster dat wél uit het PV blijkt.

Verder wordt samen met verzoekster vastgesteld dat uit niets blijkt dat zij een strafrechtelijk verleden heeft, zodat verweerder ten onrechte heeft geoordeeld dat “*Gelet op zijn [sic] strafrechtelijk verleden [...] het algemeen belang van de samenleving [primeert] om hem te verwijderen*”.

Het middel is in de besproken mate ernstig. Het verweer in de nota doet geen afbreuk aan het voorgaande.

2.4. Betreffende de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel

2.4.1. Verzoekster voert onder meer aan dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een schending met zich meebrengt van artikel 8 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden (hierna: het EVRM)..

2.4.2. Bij de beoordeling van de ernst van het middel werd reeds vastgesteld dat het oordeel van verweerder dat verzoekster “*een werkelijk, actueel en voldoende ernstig gevaar vormt om een fundamenteel belang van de samenleving te bedreigen*” heeft meegespeeld in de belangenafweging die heeft plaatsgevonden in het licht van artikel 8 van het EVRM. Het weze herhaald dat verweerder wat dat betreft uitdrukkelijk heeft gesteld dat “*het [...] niet betwist [wordt] dat een verwijdering een inmenging vormt in het privéleven van betrokkene*” enerzijds, en dat “*de bedreiging voor de openbare orde die uit haar gedrag voortvloeit [...] zodanig [is] dat de persoonlijke belangen van betrokkene geen voorrang mogen hebben op het vrijwaren van de openbare orde*”.

Gelet op de beoordeling van de ernst van het middel dat raakt aan het risico op een schending van artikel 8 van het EVRM ziet ieder redelijk denkend mens onmiddellijk in dat verzoekster door de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dreigt te ondergaan. De argumentatie van verweerder in de nota met opmerkingen doet daaraan geen afbreuk, nu in de bestreden beslissing werd erkend dat er sprake is van een inmenging in verzoeksters privéleven.

2.4.3. Aan de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is voldaan.

3. Uit het geheel van de overwegingen die voorafgaan, volgt dat is voldaan aan de drie voorwaarden om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing te bevelen van de tenuitvoerlegging van de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten.

4. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten, met beslissing tot terugleiding naar de grens van 17 oktober 2025 wordt bevolen.

Artikel 2

Dit arrest is uitvoerbaar bij voorraad.

Artikel 3

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig oktober tweeduizend vijftientig door:

A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

S. HERBOTS,

toegevoegd griffier.

De griffier

De voorzitter,

S. HERBOTS

A. WIJNANTS